

QRX nr 4/97

Utskick från SUNDSVALLS RADIOAMATÖRER
Box 173, 851 03 SUNDSVALL, POSTGIRO 79 16 23-2
Hemsida internet: <http://www.sk3bg.se>

MÅNADENS KLUBBPROFIL

Klubbprofil:	SM3OAU Lars Grip
Bor:	Tungatan 32, i Sidsjöområdet, Sundsvall
Ålder:	47 år
Civilstånd:	Gift med Viveca och deras tre barn Sara 22 år, Andreas 19 år och Maria 15 år
Yrke:	Bildingenjör på Sveriges Television

Lars är radioamatören där Teknik och Kommunikation är drivkraften som återspeglas i allt vad Lars företar sig. Det är ett livsmönster som präglar fritiden för Lars, hans arbete och familjeliv. Att lyssna och vara delaktig är en viktig del i människan liv säger Lars, mer om detta senare i intervjun.

Lars är radioamatören som genom sitt tekniska yrkeskunnande haft och har förmånen att möta många människor, kända som okända. När man samtalar med Lars verkar det vara en naturlig del i livsmönstret, *"kommunikation människor emellan"*. Att åka på samma liftbygel som Ingemar Stenmark vid WorldCup tävlingarna i Åre, arbeta på nyårskvällen med "farbror Sven" Järring och då se till att tekniken fungerar då det nya året skall ringas in i riksradien, är en del av arbetslivet som ger minnen säger Lars. Men amatörradion har också betytt väldigt mycket, speciellt när Lars engagerade sig vid räddandet av missionärer från Zaire, vid inbördeskriget för ca fem år sedan. Det gav starka bestående intryck, säger Lars.

Lars är lugn, saklig och engagerad, vilket kommer väl till användning i såväl radiohobbyn som i yrkeslivet. I arbetet har han nytta av dessa personlighetsdrag framförallt när bildkvaliteten på TV-sändningarna skall vara perfekta när de sänds ut såväl regionalt som globalt.

Lars, Vad var det som gjorde Dig intresserad av radio?
Det tekniska bakom radion har alltid intresserat mig

så länge som jag kan minnas. Att vilja veta mer har alltid varit en drivkraft hos mig, säger Lars och fortsätter, - Enligt min mor så började det att märkas hemma på köksgolvet i Nordingrå efter det att jag fyllt två år, jag skulle absolut veta hur mekanik/teknik fungerade.

Det som fick en avgörande betydelse för mig var då jag personligen fick lyssna till Sonja Persson, vid 15 års ålder. Året var 1966 då hon höll ett föredrag om radio och kortvägslyssning och hur det var att arbeta på radiostation HCJB. HCJB, är ANDERNAS RÖST, en missionsradio från Ecuador. På den tiden sände man regelbundet varje dag på svenska och Sonja svarade bl a för den svenskspråkiga sändningen. (Idag arbetar hon med den spanska utsändningen.) Efter det föredraget blev jag Radio-DXare. Det föredraget har verkligen präglat mitt framtida liv, säger Lars, med ett glatt leende på läpparna.

När kom amatörradion in i Ditt liv?

När jag mönstrade så sökte jag för utbildning till telegrafist på S3 i Boden. Där var det en kapten som tyckte att jag passade bättre till radiolänkman efter att ett av uttagningsproven till telegrafiutbildningen, inte var bra i hans ögon. Besvikelsen över detta gjorde, att det tog ända till 1982 innan jag tillsammans med arbetskollegan SM3RCA Arne Björklund och min dotter Sara satt med när vi övade med kassetbanden. I december 1982 tog jag dåvarande B-

certifikatet med 60 takts telegrafi och 1985 höjde jag till A-licens med 80 takts CW. Sara kan fortfarande CW men har ännu inte rätta motivet för amatörradio, hoppas att det blommar upp någon gång, säger Lars.

Vad hände efter lumpartiden?

Jag fick arbete som ljudtekniker på Sveriges Radio i Stockholm, och 1976 flyttade jag tillbaka till Norrland och Sveriges Radio/TV i Sundsvall.

Har du kört många QSO:n? och vilken radioutrustning har Du?

Vi kan titta här i datorn säger Lars. Som du ser Jörgen, har det tills idag hunnit bli hela 8494 QSO:n loggade i loggprogrammet från I4UHF. Inledningsvis så körde jag mycket radio. Det har hunnit bli totalt 295 länder, varav 221 på CW och 280 på SSB, vilket har gjort att jag ansökt om en del diplom ex vis WAZ och DXCC. Riggen är en ICOM IC720 +Heathkit PA och 3 el beam i en mast ca 16 meter hög. Längst upp har jag en 2 x 5/8 antenn för VHF och IC 28H för VHF samt ombyggda SRA mobiltelefoner för 70 cm och packet radio. Den tekniska artikeln för ombyggnationen som jag tog fram för SRA-stationerna blev även publicerad i QTC 1989.

Är det några speciella QSO:n du minns?

Ja det är många, mycket speciella QSO:n jag kan minnas. Lars blir tyst en stund, för att senare på ett mycket engagerande sätt beskriva hur några av alla de QSO:n har betytt för honom, hans hustru Viveca och deras barn.

Jag har inriktat mig på QSO:n med svenskar utomlands. Speciellt missionärer har jag följt vart de än har bott och verkat. Förmodligen, mycket beroende på föredraget av missionären Sonja Persson, har jag som radioamatör följt många missionärer ute i världen. Dels i Sydamerika och även i Afrika nu på senare år. Kanske var det också ett intresse som väcktes när jag hade CW-QSO med 5H3YL/Eva, en barnmorska som arbetade i Tanzania. Ett QSO som utvecklades till flera QSO:n med henne och det fortsatte med att vår familj lärde känna hennes familj och sedan många år umgås vi med varandra.

Samma sak inträffade med 5H3MG/Mats som jag och min familj lärt känna mycket väl. Jag blev även hans QSL-manager. HC7SK/Mats i Equador lärde vi känna på liknande sätt. Även 9Q5TE/Ragge träffade jag på bandet, dessvärre har jag inte hunnit träffa honom personligen ännu. HC7SK/Mats, var med om en stor jordbävning där borta och som en av de få med radiovana

skötte Mats i stort sett hela räddningsuppdraget från sin kortvågsradio i sin personbil, för deras hus vågade de inte bo i. Min uppgift var att ha kontakt med honom och sedan förmedla budskap till svenskarnas familjer. Lyckligtvis klarade sig alla svenskar vid den här katastrofen.

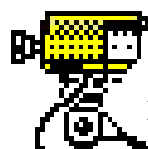
För fem år sedan var i djupt engagerade i en missionärsfamiljs flykt från Zaire tillbaka till Sverige. Då hade vi radiokontakt tre till fyra gånger per dag under ca två veckor. Det blev deras räddning.

Intresset att följa missionärerna gjorde att vi i vår familj skaffade oss en WW-buss som vi inredde för mobil kortvåg med en G-vippa. På 80-talet var missionärernas enda kontakt oftast via amatörradio med andra amatörer runt om i världen. Idag har Internet och satelittelefon tagit över mycket av missionärernas kontakt med "yttre världen". säger Lars.

Jag har också följt ett stort antal bergsklättrare, även svenskar, som försökt att nå toppen på Mount Everest. Jag har där följt deras framgångar men även de tragedier som tyvärr, utspelats där, säger Lars.

Ditt yrke Bildingenjör, vad är det? Berätta för oss som ser den färdiga TV-bilden.

Jag arbetar med tekniken som ser till att bildkvaliteten blir så bra som möjlig. Jörgen om du tänker Dig att du har en TV-kamera med en viss belysning ca 2 meter från ex vis en person. Sedan har du en annan TV-kamera på ca 5 meters avstånd. Den kameran som står längst ifrån får ett sämre ljus på personen vilket måste kompenseras, när bildväxlingarna sker. TV-tittaren måste få uppleva ett jämt ljusflöde. Innan sändning ställer jag in: Exponering, Kontrast och Färgbalans på alla TV kameror och under sändning följer jag TV-kamerorna som inte är i bild så att det skall stämma när den snabba bildväxlingen sker.

Upplever du dig stressad när du ligger ute i direktsändning?

Jaa, det är ett måste för att det skall bli så bra som möjligt. Lagom stress i en direktsändning gör att arbetet är roligare. Ett bandat program kan man ju oftast göra om med kameratagning och därefter justera. Den riktiga arbetsglädjen är just direktsändningar.

Har Du varit med om några stora evenemang i din yrkesroll?

Ja, det jag direkt minns är en 6,5 timmars direktsändning av Röda Fjädern samt Flyktinggalan på 5 tim-

mar från sporthallen och WorldCuptävlingarna i Åre där bilderna mixades ut globalt samt även julhelgens sändningar för snart två år sedan med Östen och resten. Denna julhelg blev våra barn "ensamma" den största delen, för Viveca arbetade med som programsekreterare.

Känner ni på SVT konkurrens från de andra TV-kanalerna, jag tänker närmast på TV4?

Javisst, visst känns det, med den utmaningen gör att vi ständigt måste förbättra oss och göra bättre program. Det är en morot. I dagens spartider då vi blir färre anställda ska vi ändå bli bättre, men med rätt inställning så löser vi den uppgiften. De kommersiella kanalerna behöver ju inte göra "Public Service program" d.v.s. program för den smala tittarskaran, vilket vi är ålagda att göra enligt vårt uppdrag från riksdagen. Målet är att vi skall nå ett genomsnittsvärde av 50 % av TV-tittarna. De kommersiella kanalerna bygger på publikdragande program så att de som säljer reklam för TV kanalen får så bra betalt som möjligt för varje sänt reklamblock. Men upplevelsen av denna konkurrens gör att det är enormt roligt att gå till jobbet.

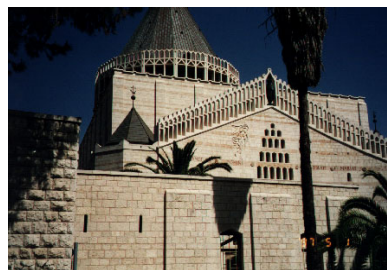
©1997 Jeff Bucchino

Hinner Du med några andra fritidsintressen?

Ja, och det är församlingsarbetet i Bibelcentret på Norra vägen. Där är hela familjen engagerade. Själv är jag ljudansvarig och för övrigt är vi med på mötena. Vi är drygt 100 medlemmar och församlingen är nybildad sedan 1989 och har uppkommit ur metodistkyrkan.

Har du någon speciell händelse du kan berätta angående Ditt församlingsarbete?

Ja det måste vara upplevelsorna när jag och familjen

1992 fick stå på Oljeberget i Israel och titta ner på Jerusalem och murarna i gamla stan. Det är en upplevelse som egentligen inte riktigt går att för-

klara med ord. Guideturen i Nasaret, idag en arabisk stad, där bussguiden var en jude, chauffören en arab med sin muslimska tro och där guiden innan vi lämnar bussen vid en utflykt säger: "Personliga ägodelar kan ni ha kvar i bussen för "Salim" kan Ni lita på", däremot kan Ni råka ut för tjuvar i gångkvarteren. Där ser man att olika religioner kan lita på varandra, motsatsens bild brukas ofta kablas ut i TV-kanalerna.

Du som är tekniker Lars. Hur kommer amatör-radiohobbyn att se ut en bit in på 2000-talet?

Självklart tror jag att telegrafin blir kvar, för det är ju tjustningen med hobbyn. Däremot tror jag att det kommer att köras mindre radio och användas mera datorer i olika former där man kommer att förlora en del av den personliga kontakten.

Du verkar vara dataintresserad. Du använder Dig av flera datorer ser jag, varför?

Den första datorn kom jag i kontakt med på arbetet, det var tidigt 80-tal. Jag köpte en VIC 64 vilket gjorde att sonen redan då försökte lära sig att programmera. Idag är han i det närmaste, självlärd programmerare. Andreas har gjort en del shareware program (=gratisprogram) för loggning av amatörradiofiler på packet. Dessa har funnits i beskrivna i QTC. Den utvecklingen har fortsatt för hela familjen, vilket gjort att vi kopplat ihop datorerna i hemmet i ett eget litet nätverk. Det betyder att vi kan faktiskt med bara ett modem, ändå kan ligga ute och surfa på internet med flera datorer.

Mediat Internet är fantastiskt, där man kan nå varandra med e-post, hemsidor etc. Här är hela familjen engagerad.

Avslutningsvis, Vad är det bästa med amatörradiohobbyn Lars?

Amatörradion gör människorna jämlika. Oavsett yrke, ålder, civil status i radioQSO:et är vi jämlika. Exemplet är väl, då Kung Hussein JY1 har ett QSO men någon amatör runt om i värden, det skulle kunna vara du eller jag, och i det QSO:et är vi lika. Så ser jag på hobbyn, avslutar Lars.

När jag åker hem denna sena lördagkväll, för det är ju nästan den enda kväll Lars är ledig, går tankarna tillbaka till familjen Grip, där teknik och kommunikation verkligen har blivit ett begrepp. *Mötet med tekniken, mötet med andra människor och mötet mellan tekniken och människorna.* I deras hem är det alltid rörelse och ljud, antingen från det stora akvariet eller fågelsången från alla burfågarna.

Denna ljud/bild och rörelse är "naturen" hos personen SM3OAU/Lars, där det gäller att ta tillvara på sin dag, och tänka positivt i mötet människor emellan.

Vid pennen
SM3FJF/Jörgen